

които се виждатъ и до сега на всѣкъждѣ. По такъвъ начинъ въ Балканския полуостровъ, въ който царували до тогава постоянни борби и кървопролития, се въдворилъ траенъ редъ, търговията и промишлеността се развили и полудивитѣ тракоилири станали хора на труда и на напредъка. Римското влияние се толкова затвърдило, че още въ IV вѣкъ сл. Хр. жителитѣ на Балканския полуостровъ започнали да се наричатъ „ромей“ (римляни); ония отъ тѣхъ, които населявали сѣверната и срѣдната частъ на полуострова, започнали да говорятъ на единъ разваленъ латински езикъ, на който говорятъ цинцаритѣ; а пъкъ тѣзи отъ тракоилиритѣ, които населявали югоизточна Тракия и долна Македония и се намирали подъ непрѣкъсваното елинско влияние, се неусѣтно погърчили и започнали да говорятъ на единъ разваленъ елински езикъ, на който говорятъ днешнитѣ тракийски гърци. Само ония отъ сжщинскитѣ илири и отъ епиротитѣ, които населявали най-недостъпната и най-неплодородната частъ на полуострова, запазили първобитната си дивота и бащиния си езикъ. Тѣ броятъ сега 1,500,000 ж. наричатъ се арнаути или албанци и се дѣлятъ на два клона: геги и тоски. На сѣверъ отъ рѣката Шкумба живѣятъ гегитѣ, потомци на сжщинскитѣ илири; а на югъ отъ нея — тоскитѣ, потомци на епиротитѣ. Както въ старо врѣме, така и днесъ, тѣ говорятъ на разни нарѣчия и се мразятъ помежду си.

**Нахлуване на варваритѣ въ Балканския полуостровъ.** — Както мжно завоювали римлянитѣ Балканския полуостровъ, така мжно можали и да го запазятъ за себе си; защото отъ сѣверъ нападали почти постоянно варварски народи, които започвали отначало съ малки грабежи и свършвали съ това, че ограбвали, опустошавали и завземали цѣли провинции. Нападения правѣли както европейскитѣ племена, германци и славяни, така и азиатскитѣ: хуни, авари и българи. Поради недоброто си въоръжение и лошата си дисциплина, не само славянитѣ, но и германцитѣ не можали често пжти да устояватъ на тежковъоръженитѣ римски войници; но много по-трудна е била борбата съ